

sagde selv, at det var længe siden, de havde haft et Møde — er det ikke for at deltage i Løsningen af en stor Samfundsopgave, men for at nedlægge denne temmelig larvende og ikke altid i de sømmeligste Former udtalte Protest. Det synes mig ikke at være smigrende for disse rige Repræsentanter for store Erhverv. Jeg synes ikke heller, at dette Børsmøde burde have givet Genklang her i Forsamlingen, saaledes som det gjorde det i den Tale, det ærede Iste Medlem for 6te Kreds (Hey) holdt.

Ja, jeg maa takke de to ærede Medlemmer af de Partier, som nede i Folketinget har givet Lovforslaget Tilslutning, fordi de paa samme Maade her har ydet det Støtte. Men vi staar jo, som jeg har sagt, saaledes, at vi ikke kan hævde vore Anskuelser paa dette Omraade, saaledes som vi overfor andre Forhold maaske kunde have valgt at gøre det, og jeg ser i de Udtalelser, der er fremsatte navnlig af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), og ogsaa i den Villighed, som Højres Repræsentant udtalte til at forhandle paa det Grundlag, der er lagt af Venstre, en Mulighed for at naa til et Resultat i denne Sag, som ikke vil blive i alt Fald en altfor stor Skuffelse for den Befolkning, der venter paa herigennem at faa nogen Bistand i vanskelige Tider.

Ole Hansen: Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) brugte den Udtalelse, at jeg havde stillet mig afvisende overfor det foreliggende Forslag. Det passer aldeles ikke. Jeg har, hvad enkelte Bestemmelser af Lovforslaget angaar, stillet mig ret afvisende, men overfor selve Hovedformaalet, som Lovforslaget tilsigter at fremme, har jeg ingenlunde stillet mig afvisende.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at jeg meget stærkt havde kritiseret de af Regeringen foretagne Prisreguleringsforanstaltninger. Det har jeg heller ikke. Jeg udtalte overfor den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til Loven om Prisregulering, at jeg fandt enkelte af de Foranstaltninger, som han havde foretaget, uheldige og uretfærdige, men jeg tilføjede, at der kunde ingen Tvivl være om, at naar vi saa paa de forskellige Foranstaltninger i deres Helhed, der var foretagne i Henhold til de Love, jeg nævnede, maatte det erkendes, at der var gjort meget for at modvirke Dyrtidens Følger.

Den højtærede Minister vil ikke erkende Rigtigheden af, at vi, hvis en Bestemmelse som den, der findes her i Lovforslaget om Børnebespisning, blev gen-

nemført, derved vilde rokke ved Forældrenes Ansvarsfølelse. Derom er der altsaa en Forskel i Opfattelsen hos den højtærede Minister og mig. Jeg tror ikke, at det paa nogen Maade kan undgaas, at naar vi lægger Ansvar for Børnenes tilstrækkelige Ernæring over paa Kommunalbestyrelserne, saa rokker vi derved betydeligt ved Forældrenes Ansvarsfølelse.

For øvrigt omtalte den højtærede Minister nærmere de Indvendinger, jeg har gjort mod Forslagets Bestemmelser om at lægge de forøgede Skatter alene paa Jord, og den højtærede Minister mente, at der dog muligvis kunde være enkelte Kommuner, der kunde have Lyst til at prøve dette. Ja, det er muligt, men jeg tror det ikke, og jeg tror, at alle Kommuner, naar de faar undersøgt det Spørgsmaal nærmere, vil komme til det Resultat, at det ikke kan lade sig gøre. Men min væsentligste Anke imod denne Bestemmelse i Lovforslaget er den, at samtidig med, at vi her paa Rigsdagen forhandler et Lovforslag om særlig Vurdering af Jord, og samtidig med, at der er truffet en Aftale med Finansministeren om, at der ikke kan være Tale om at fravige Rigsdagens Indflydelse paa dette Spørgsmaal, kommer Indenrigsministeren og foreslaar os at foregribe hele dette Spørgsmaal og overlade til Kommunerne at lægge en Del af eller hele den Skat, som dette Lovforslag vil medføre, over paa Jorden alene. Dette er ikke rigtigt. Det kan jo dog ikke gaa an saaledes at gaa udenom Lovgivningsmagten, og det kan aldeles ikke gaa an, naar vi staar overfor Vedtagelsen af et Lovforslag, hvor det bestemt er Forudsætningen, at Rigsdagen skal staa frit overfor dette Spørgsmaal. Det forekommer mig derfor, at vi først maa se Resultatet af den i Lovforslaget om Ejendomsskyld foreslaaede Jordvurdering. Derefter maa Rigsdagen afgøre, om der virkelig deraf kan dannes et Grundlag for en særlig Paaligning af Skat. Og det er, synes jeg, fejlagtigt og urigtigt af den højtærede Indenrigsminister at ville foregribe dette Spørgsmaal og endda gaa saa vidt, at han siger, at hvis Jordvurderingen ikke har fundet Sted, saa kan Sogneraadet selv sætte sig hen og vurdere Jorden. Ja, jeg er tilbøjelig til at mene, at hvis den højtærede Indenrigsminister havde haft Lejlighed til at være Medlem af et Sogneraad eller en Kommunalbestyrelse, (Indenrigsministeren [Rode]: Det har jeg været i flere Aar!) ja, her i Køben-